

Передплата

на «РУСЛАНА» вносить:

в Австрії:

на цілий рік . . . 12 р. ав.
на пів року . . . 6 р. ав.
на чверть року . . . 3 р. ав.
на місяць . . . 1 р. ав.

За границею:

на цілий рік . . . 20 рублів
або 40 франків
на пів року . . . 10 рублів
або 20 франків
Поодинокі числа по 8 кр. ав.

РУСЛАН

«Вирвеш ми очі і душу ми вирвеш: а не возьмеш милости і віри не возьмеш,
бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові щодня
крім неділь і руских свят
о год. 6-й пополудні.

Редакція, адміністрація і
експедиція «Руслана» під ч. 9
ул. Коперника. — Експедиція
місцева в Агенції Ляндовского
в пасажі Гавсмана.

Рукописи звертає ся лише
на попереднє застереженє. —
Режлямації неопечатані вільні
від порта. — Оголошеня зви-
чайні приймають ся по ціні
10 кр. від стрічки, а в «Наді-
сланім» 20 кр. від стрічки. По-
дяки і приватні донесеня по
15 кр. від стрічки.

Перша дія чесько-німецької угоди.

(+) З того часу, як зачинено сесію ради державної, звернули тевтонські обструкційники всі свої змагання на агітацію, котрої головною видівнею є Чехи, хоч она захоплює також інші краї австрійські з німецьким населенєм. Для більшого ефекту переносить ся агітацію і поза державні межі і се викликало недавно вельми рішучу лекцію в Бісмарківських Hamburger Nachrichten на адресу австрійських тевтонів. Агітація не обмежила ся лише до всякого рода віч демонстраційних, але дійшла до того, що провоковано ухвали громадських рад, що відказують ся даліше сповняти поручений круг діланя.

Всему тому надає ся з боку тевтонських агітаторів значіне борби о бит Австрії, хоч величезна більшість населеня в державі зовсім не інтересує ся сим спором чесько-німецьким, котрий є лише конвульсійним поривом партії не маючої вже умовий бити, а не проявою розпуки покривдженого народу. Єсть се лише дуже зручно аранжована трагі-комедія, в котрій є доволі статистів переконаних, що їх покликані до величній драми і перенятих деклямаціями акторів, що повірили в їх щирість.

Доказом того є тактика головного органу обструкційників N. fr. Presse, котра зараз по зачиненню сесії ради державної стала день в день писати про потребу чесько-німецької угоди і вельми сквапливо казала собі телеграфувати, що тут або там думають над тим, як би розпочати угодові переговори. Навіть з посеред табору обструкційників виходили готів проєкти кодифіковані, що мали послужити основою для угодових переговорів. Тимчасом і правительство і Чехи держали ся в резерві супроти всіх тих покликів і проєктів угодових, хоч засадничо не відказували охоти до згоди а навіть правительство бажало

обидві сторони наклонити до дискусії, котра би не пересуджувала ніякій постанові.

В останніх днях піднято таку пробу за згодою міністра-президента г-р. Баденьго, а іменно задумано покликати особистости з поза парламенту з обидвох таборів супротивних, щоби відбули в справі спірній конференцію. Передовсім звернено ся до німецьких кругів, в котрих кілька особистостей видатніших заявило свою готовість взяти участь в таких нарадах, однак поклали услівє, щоби на се згодила ся зверхність партії. Як доніс недавно півурядовий комунікат Fremdenblatt-y, розбили ся сі проби порозуміння о рішуче відпорне становище зверхности партії німецької, поки ще розпочали ся переговори. Вправді не можна було покладати великої надії на успіх таких переговорів von Volk zu Volk, а всеж таки, хочби они не довели до порозуміння спірних сторін, то могли би бути вихідною точкою для дальшої успішної акції угодової. Поважні мужі політичні з обидвох таборів, котрим лежить щиро на серці добро держави і народу а не партійний інтерес, повинні були поперти сі угодові змагання і тим заявити свої щирі інтенції до згоди.

Така стріча і дискусія противників можеб з рази не довела до порозуміння і закінчення національного спору, а всеж таки могла би причинити ся до усмирення супротивностей і злагодження пристрастей. Проводирі лібералів відкинули однакже гадку всякої згоди а навіть вступних переговорів і воліли даліше липити ся на становищі непримиримих, хоч і органи їх так накликували до згоди і они самі на вічах говорили тільки о згоді. Таке поступованє проводирів німецької партії єсть проявою їх політичної слабости і они в удержанню викликаного ними заколоту бачать тепер квестію життя своєї партії.

Такої тактики ханають ся звичайно упадаючі сторонництва і шукать для себе спасеня в найскрайніших способах. Так само діє ся тепер з ліберально-німецькою

партією. Опинивши ся наслідком нових напрямів політичних і суспільних на краю пропасти, кидає ся она з розпуки у вир національної агітації, шукуючи в ній спасеня для себе. Їй здає ся, що потрапила на певний ґрунт і кермує цілим рухом, а тимчасом в дійсности струя національної агітації уносить на розбурханих хвилях її з собою, тимто всяка проба проясненя ситуації і спиненя сего заколоту переймає ся партією тревогою і неохотою. В тім треба також глядіти причини, що зверхність ліберально-німецької партії станула против всяких переговорів.

«Fremdenblatt» виразно звіщає, що між Німцями найшло ся багато видатних мужів, котрі радо повитали ініціативу правительства і заявили готовість взяти участь в угодових переговорах, однак рішуче veto зверхности перебило сі змагання. Одвічальність отже за неудачу угодових змагань спадає передовсім на проводирів німецьких лібералів, котрі руководили ся лише самолюбством і фалшивою амбіцією а не добром держави і народу.

Тим способом закінчила ся перша дія чесько-німецької угоди. Правительство сповнило тут свій обовязок яко посередник двох спірних сторін, однак Німці оцінюють справу розпоряджень язових з зовсім хибного становища і зложили доказ, що найменше плиткого і несумлінного трактованя справи.

Ческа «Politik», не знаючи ще сего комунікату «Fremdenblatt-y», подала таку вість з Відня: «З кінцем серпня зберуть ся найвидатніші представителі сторонництва парламентарних у Відні, щоби для уздорювання політичних і парламентарних відносин утворити підставу, на котрій можна би даліше розвивати пляни будуччини. Рада державна мала би зібрати ся в другій половині вересня або з початком жовтня, передовсім для вибору делегацій. Від тактики лівиці залежати буде, як довго потриває сесія. Наколи Німці вести муть даліше обструкцію, тоді точка тяжести

4

Дружба і подружжє.

З чеського

Ярослава Вржліцького.

(Дальше)

Від сего дня, від весіля Дубского змінив Новачек цілий спосіб свого життя. Він став немилим пустинником, до чого впрочім мав від давна наклон. Навіть до своєї улюбленої каварні не ходив вже більше і перебував цілі дні виключно в своїй робітні, а вечери при писаню. Малював небогато, більше думав, роздумував і komponував — але лише в мисли — що найбільше скідував передумане лише на те хіба, щоби відтак знищити. Став також переглядати недокінчені образи і аж перестрашив ся безліку запорошених, засмарованих полотен, що лежали у всіх кутах робітні, та грозили єму мов гріхи на страшнім суді. Він оглядав, чистив, порядкував: лише не много видержало єго саркастичний суд. Відкинені і засуджені образи і скіци накопичили ся до висоти піраміди, вибрані помістились на софі. От ся робота тревала кіль-

ка днів. Новачек віддавав ся їй з горячковим запалом, не знав, як она як раз тепер добродійно впливала на него. Се був як-раз час в яким переживав Дубский свої медові місяці над озером боденським.

Від часу до часу приходив до робітні Мартан одинокий, якого терпів з всіх своїх товаришів і помагав єму при тій екзекуції. Часто мусів виступати як оборонець не одної гарної ідеї, не одного оригінального помислу, не одного скіцу, які Новачек хотів віддати на знищенє. Нераз але лише досить рідко удавало ся єму щось уратувати.

По укінченню сеї роботи заглибив ся Новачек в строгі студії свого заводу і в студию загальної культури. Сидів, курячи до пізна в ніч над книжками. Весь світ нічо єго не обходив.

Раз оповідав Мартан, що розписано кон-курс на професора при однім виспім заведеню.

«Ти Келестине, був бишь найвідповіднійший, колиб ти хотів лише убігати ся. Кажу тобі справедливо: ти заражений скептикою — сумніваюсь, щоб зміг ти взнести ся до самостійної, творчої роботи. Однак ти був би знаменитим учителем».

«Можливе — відповів Новачек — колиб я лише не був горбатий».

Він говорив сим разом без сарказму, лише сумно — констатував по просту факт.

«Однак мусиш розважити — говорив Мартан — що твої оцадности кінчать ся вже».

«Они вже скінчили ся — відповів флегматично Новачек».

«Тому треба завчасу старати ся. Професура є для тебе дуже відповідною, мало годин а певний дохід, особливе на будуче, особливе, коли вже зовсім не малюєш».

Малював мовчав оповитий в густу хмару диму з своєї файки.

«Чи можу — питає Мартан — не згадувати твого імени, лише так здалека поінформувати ся про се ближше?»

Довга павза. Вкінці обернув ся Новачек на софі і пробормотів незрозуміло: «Роби, що хочеш, лише мені дай спокій».

Новачек говорив правду. Єго оцадности дійсно вичерпались: тим дивнішою була єго апатія. Залишив свої студії, цілі дні перебував бездільно в своїй робітні. Не знав, що Дубский повернув з послюбної подорожи, не знав, що Мартан оповідав єму про прикре положенє товари-

дальшої акції мусіла би бути перенесена до соймів, а іменно до чеського сойму, де про політичну будучину рішено би з Німцями або без Німців. Правительство має певний намір замкнути в осени найновішню добу політичної і парламентарної історії австрійської. Не треба забувати, що слідуючий рік, на котрий припадає ювілей правління цісарского, повинен бути для Австрії роком мира.

Огляд книжок і часописий.

Die Sozialdemokratie in Theorie und Praxis oder ein Blick hinter die Coullissen. Von Teodor Lorentzen.*)

(Дальше.)

Пенсії соціально-демократичних проводирів.

Соціалдемократи представляють справу так, начеб роботодавці без труда збирали зарібки і доходи, щоби відтак їх прогайнувати. Щоби троха обмежити ці приходи роботодавців, позакладали соціалдемократи численні підприємства конкуренційні, як друкарні (призначені в першій лінії для агітації), пекарні, трафіки, консумові спілки і т. д. Але як раз ці підприємства ще гірше визискують робітників, бо робітники мусять брати товар в тих підприємствах і платити добрі гроші, а дістають товар гірший, як бимали від купця гуртовного. Багато таких підприємств соціалнодемократичних держить ся лише доплатою з фонду соціалнодемократичного а багато з них мимо того збанкрутовало. Тим способом робітники не тільки мусіли дати гроші на засноване тих підприємств, ще й стратили ці гроші через упадок тих підприємств, котрі полишили ще й довги.

Подамо ще один доказ недорічності соціалнодемократичної будучої держави. Соціалдемократи обіцяють робітникам в сій державі будучий більшу плату, як они тепер мають. Гарно! Але на що їм придасть ся та більша плата, коли соціалісти не можуть мати приватного майна! Для чого сей робітник має бути пильніший, дбальший, має силкувати ся більше заробити, коли він не може мати більше, як его лінивий і недбалий сусід?

А тим часом деякі проводирі соціалістич- як н. пр. Зінгер збирали собі гарний маєток і старають ся ще его помножити. Ми не дорікаємо сим Зінгерови, але питаємо, чи не схотів би він сего приватного маєтку відступити і пожертвувати комуністичній державі? А коли Зінгер відповість «так», то ми питаємо, для чого тепер вже сего не зробить, щоби дати пільгу тим бідним робітникам, що собі від уст відймають і складають на спільні потреби соціальної демократії. Для него булоб се легко, таж він яко президент або міністер будучої держави соціалістичної не повинен більше для себе вимагати, як звичайний робітник. Якжеж доробив ся сей Зінгер такого маєтку? Его приятелі і товариші хвалять ся тим, що він є мільонером!

*) Див. ч. 143.

ша — здивував ся отже, коли раз по полудни, як Мартан случайно був у него увійшов знаний агент до его робітні і спитав про два его образи.

Новачек глянув здивуваний на агента, посунув рукою по чолі і відповів зовсім спокійно: «Мені здасть ся, що я їх вже не маю». При тім вказав рукою на печ, де недавно попалив весь свій артистичний сьмітник.

«Мені здасть ся, що ти милиш ся; як-раз ті образи ми відложили на бік». Сказав Мартан і пішов до кута, де лежали вибрані образи — от се они оба «Мелюзіна в купели» і «Пісня похоронна».

«Гарні продукти — проворчав Новачек і глянув на агента.

«Ви хочете се купити?

«Маю на се порученє. Оден Англичанин, що прибув ту, був вчора на виставі образів і переглядав каталог послідної вистави. З сего вибрав він ті образи і поручив мені їх закупити. Маю їх відставити до готелю «Під чорним конем» — прошу о означенє ціни».

Мартан підійшов до маляря, хотів ему порадити — але сей відвернув ся гнівно і сказав:

Але звідки взяв ся сей мільон? Се заробили бідні кравчихи плащів, котрих він з своїм жидівським спільником Розенталем чисто жидівським способом визискував! Відома загально річ, що Зінгер дуже лихо платив своїм кравчихам, а коли після соціалістичної науки лиха плата за роботи є обманом, то Зінгер доробив ся обманом маєтку. Соціалдемократи боронять Зінгера, що він сему не винен, що визискував Розенталь. Чиж о тім не знав Зінгер, як поступає его спільник? Отак поступають сі, що ведуть борбу з капіталізмом, що правлять о крадежи народного майна. Се дуже гарно звучить на вічах і в парламентарних промовах, але в дійсности ті завзяті противники капіталізму виглядають инакше.

Сеж відома також річ, що померший соціал-демократ Енгельс лишив пів мільона марок маєтку. З нагоди святкування торжества Ляссала виступали між иньшими яко речники против «грубого майна» перед пролетаріями товариші Ауер, Штадгаген і Кесслер, всі три дуже заможні. «Прокуратор» партії соціалістичної Ауер має 6—7000 марок доходу (пролетарі, як відомо, не мають таких доходів); Штадгаген, теперішній редактор соціалістичного дневника «Vorwärts» має в Берліні мешкане, котре кождий пролетар мусить назвати королівським. Будівничий Кесслер заробив собі своїми бесідами також немало гроша. Отсе гарні пролетарі! До того ще треба додати иньших. Лібкнехт має 7200 марок сталої пенсії а 3000 побічного доходу (з французских газет), др. Аронс не міняв би ся за три або чотири міністерські пенсії, а друкар Діц в Штутгарті (посол гамбурський) не міняв би ся з державним канцлером; Бебель мимо дорогого мешканя і великих видатків є дуже заможним властителем більшої посілости; товариш Фольмар має величаву вілю, а анархістичний др. Венедикт Фрідлендер має гарну палату на Regentenstrasse в Берліні; товариш др. Шеплянк має 5000 марок сталої плати; складач Фішер (посол з Берліна II части) має не менше; крім того побирає більша часть їх партійні дисти яко посли парламенту. (Віденьський шеф др. Адлер побирає сталої плати 2800 зр. окрім побічних доходів, як недавно оповічала «Beamten-Zeitung», Райман 1800 зр., так само і польські та рускі соціалістичні проводирі. — Ред.). Дивна лише річ, що тут не переводять рівности! На тім виявляє ся правда біблійних слів: «По їх плодах пізнавайте їх!» Тим показують проводирі соціалістичні найкраще, чого по них можна в будучині сподівати ся.

Далі буде.

Відозва.

Від року шкільного 1896/7 отворено при ц. к. Семінарії учительській в Самборі чотироклясову школу вправ з викладовим язиком руским, котра починаючи від першої класи щорічно доповняє ся.

В р. 1896/7 отворено першу класу, до ко-

Най дають, що схотять — сеж лише скіци. Мартане, будь так добрий піді з сим паном.

Вечером приніс Мартан маляреви пятьсот золотих. Сей замкнув їх механічно до бюрка і не говорив нічо більше.

Він не знав, що все те було укартованим підступом, що Дубський був купцем, щоби устерегти его від катастрофи.

Новачек попав знов в свою давню апатию. Пятьсот золотих по пів року розійшлись — і Мартан і Дубський не знали, що дальше робити. Повторити те, що раз зробили було годі — боялись, що Новачек догадає ся підступу. В тій критичній хвили опорожнила ся професура при тім заведена. Дубський робив, що міг, щоби Новачка перефореувати; він поборов всі перешкоди і ему пощастилось се перевести, що хотів.

Новачек вкинув декрет до бюрка з сею самою флегмою, як колись пятьсот золотих.

«Дивно» — говорив Мартан Дубському, що ще не викинув вознього з декретом за двері».

(Конець буде.)

трої вписало ся 26 учеників, з котрих 20 переходить до другої класи. Позаяк були се переважно діти убогих родичів з Самбора, тож тутейша «Шкільна Поміч» заняла ся ними щиро, по батьківськи; видала на їх зимове і літне убранє, книжки, таблички і зошити 80 злр. а з приватного дару одного Добродія, урядника в Самборі, котрий однак просив о неоголошуванє свого імени, закуплено при кінци року шкільного 20 молитвословів видавництва педагогічного. Днес аж любо глянути, коли підчас богослуження двайцять кількох мальчиків молять ся з книжочок і вже в першій році науки мають спроможність читати молитви в своїм ріднім язичі.

Душа кождого щиро мислячого чоловіка без ріжниць нації і обряду тішитись лишень повинна сим обявом і думаємо, що не потреба би більше накликуваня до родичів, опікунів, вч. духовенства, та других щирих людей до посилення своїх діточок до сеї одинокої на ціле наше Підгірє більшеклясової школи рускої.

На жаль однак ріжні обставини кажуть нам відвестись до вч. Родимців Самбора і околиці з просьбою: Записуйте в днях 29, 30 і 31 серпня свої діти до рускої школи вправ, не вірте в баламученя, радьте ся своєї совісти і розсудку, що ліпше, чи дитина Ваша зачнесь учити в своїм ріднім язичі без поборюваня трудности в другім краєвім язичі, а розвинувши свої духові сили і научившись свого слова рідного, приступить відтак до научаня ся другого языка, чи противно?!

Вискази і толки, що ученики рускої школи вправ не будуть уміли на стілько польського язича, аби могли бути прийняті до польської гімназії в Самборі є цілком безпідставні і основно фалшиві, обдумані в цілі баламученя легковірних і з шкільництвом не ознайомиених людей.

По перше в школі взірцевій чотироклясовій науку веде ся строго після плану научного для шкіл висшого типу, тож знанє учеників є таке саме, як учеників польської школи того самого рода. 2) До школи вправ приймає ся найвище 40 учеників, але рідко коли навіть тільки, а буває пересічно 30. До школи публічної приймає ся до класи до 80 учеників. Розсудить-же, в котрій школі праця учителя користнійша, з котрої школи ученики більший хосен віднести можуть? 3) В школі взірцевій учить учитель спосібний строго після приписів інструкції і плану, бож кандидати, що образують ся на учителів шкіл народних мають з їх науки брати взорець, як учити і поступати належить. 4) Наука польського языка починає ся в другій класі і жадає ся тих самих відомостей з того языка, як в школах о польськім язичі викладовім. З сего бачимо, що з посилення дітий до рускої школи хосен великий а шкоди ніякої.

Самбірска околиця достарчає сотки рускої молодежи до шкіл народних і середних, тож повідомляємо в час всіх інтересованих і кличемо, памятайте о рускій школі вправ в Самборі і тямте, що хто про своє дбає і свого не шанує, не може пошанованя себе і своїх ідеалів від других жадати.

Вписи до I і II класи відбудуть ся в днях 29, 30 і 31 серпня.

Від Виділу філії Товариства педагогічного в Самборі 9 липня 1897.

Вісти політичні.

Заяву дра Шлезінгера обговорює чеська праса і приходить до заключеня, що годі Німцям признати національну автономію, хіба що передше згодять ся они на автономію чеської корони і стануть щирими патріотами чеськими та схотять бути враз з Чехами одноцілним політичним народом чеським, так як німецькі, французські і італійські Швайцари є одноцілним народом політичним, швайцарським. За таку ціну — пишуть «Narodni Listy» — згодять ся Чехи доперва на національну автономію Німців. На бажанє Шлезінгера, щоби перше знести языкові розпорядженя, а потому доперва приступати до чесько-німецької угоди, відповідає «Hlas Naroda»: Знесенє языкових розпоряджень є неможливе, понеже они через те, що увійшли в жите, знесли давнійше обовязуючі языкові рескрипти. Настав би проте заколот в урядах аж до часу законного управильненя языкової квестії. В часі коли так Чехи як Німці подають найріжнійші

плани до переведення чесько-німецької угоди, в часі коли вся праса заговорила, що правитель-ство мусить взяти почин в угодних переговорах і вести їх як найскорше, коли в додатку так Німці як і Чехи виповіли голосно свій суд про ту угоду, і сподівалися, що правитель-ство буде справу приспішувати, тоді почули цілком несмачний голос півурядового органу »Fremdenblatt-y«: »Від якогось часу розширюють днівники вість о угодних конференціях в Чехах, а навіть подають речинець, коли вони зберуться. Не знаємо в якій цілі подібні донесення проголошують і хочемо догадувати, що причина спочиває в бажанні, щоби теперішні відносини в Чехах проявилися. Супротив тих вістей можемо на основі засягнених інформацій оповістити, що угодова конференція, бодай в найближшій часі, не є намірена. Правда, що підприємляно різні проби в тім напрямі, щоби інтересовані сторони спонукати до дискусії, не пересуджуючи ніякої постанови. Последніми днями зроблено таку пробу за згодою президента міністрів гр. Баденього в иньшій формі, а іменно бажано для конференції притягнути личности з поза парламенту з обох таборів, але в німецьких кругах, до котрих найперше звернено, заявлено кілька знатніших осіб, що годять ся брати участь в такій нараді, сли заряд сторонництва на се призволить. Однак у всіх згаданих случаях проби порозуміння розбили ся о рішуче відпорне становище заряду німецького сторонництва.

Наведений комунікат півурядового органу в такій хвили, коли угодова акція була конечною для полагоди внутренних відносин політичних доказує, що правитель-ство не найшовши серед Німців лояльної щирости, не думає на разі впливати на яке небудь остаточне рішення; дальше комунікат сей стверджує, що переговори угодні розбили ся, заким їх розпочато і то наслідком опору німецьких сторонництв. З сего виходило би, що не буде ані парламентарних ані позапарламентарних конференцій. Мімо сего комунікату доносить однак »Politik«, що з кінцем серпня с. р. з'їдуть ся провідники сторонництва парламентарних до Відня, щоби призадумати ся над витворенем якої основи до полагодження теперішних відносин політичних і парламентарних. Рада державна мала би бути скликана в другій половині вересня або з початком жовтня. Як довго буде радити парламент, буде зависіти від тактики лівіці. В разі обструкції точка тяжести політичних справ перенесе ся на сойми а головно на чеський, де має порішити ся о будучности політичній з Німцями або без них.

Посадник Праги др. Подліпний скликав іменем праскої ради громадської на день 18 с. м. представителів всіх більших міст і повітів чеських на маніфестаційний конгрес, на котрім має обговорити ся справа чеського язика в краях »чеської корони«.

Цісар Вільгельм приїде до Петербурга на 7 липня старого стилю і забавить там через три дні.

З Царгороду доносять, що турецьке правитель-ство розділює оружжя межі населене Тріполію в Африці, а губернатор краю оголосив відозву визнаючи населене, щоби вправляло ся в роботі з оружжям, під проводом турецьких офіцирів.

На Креті появилася тифусова епідемія. Стационарні німецькі вояки в Каней переселяють ся на иньше місце, а фльота італійська опускає пристань Суда. Від кількох днів ходить по Царгороді поголоска, що Турки хотять зробити якісь неприязні маніфестації против амбасадорів в цілі задемонстрованя против некористних успіхів покоевих.

Новинки.

— **Кр. Рада шкільна** буков. відкинула проєкт утворення в Чернівцях народної школи з руским язиком викладовим.

Маємо нове легковажене навіть найуміркованіших бажань руского народу!! Нераз ми вже чули, що справедливі бажання Русинів будуть уважені. Чи ж може бути що справедливийшого, як засноване одної школи народної в столиці Буковини, з руским язиком. Красні вигляди на помирнене народів!

— **Рух поїздів** межі Туркою а Коломисю вже на ново привернений.

— **В інтернаті семінарії** учит. в Сокалі найде в році шк. 1897/8 приміщене 40 питомців, з тих половина безплатно, половина за місячною доплатою від 2 до 5 зр. Питомці одержать в інтернаті помешканє, ціле удержанє, підручники шкільні, на скільки вистарчить запас і стараний нагляд. Поданя о прийнятє належить вносити на руки дирекції семінарії учительської в Сокалі найпізніше до 15-го серпня сего року і долучити до них: 1) метрику хресту; 2) последнее сьвідощтво шкільне з добрим поступом; 3) в разі перерви в науці шкільний сьвідощтво моральности за тойже час; 4) сьвідощтво убожества. В разі прийнята до інтернату має кожний питомець заосмотрити ся в потрібну постіль, біле і одежу; крім того ті, що вступають по раз перший до інтернату мають зложити одноразово 5 зр. на прибори шкільні.

— **Похорон Крайчого**, котрого трупа знайдено під льокомотивою відбув ся при кількатисячнім здвизі народа в Станиславові. Кошти похорону взяли на себе машиністи.

— **На Шкільну Поміч** в Самборі зволили зложити річні вклади по 50 кр.: Вп. о. Гмитрик професор релігії, о Ріпецький катихит, п. Лапкевич проф. гімназії в Самборі, п. Павлик Й. з Рогатина, 5 зр. зложив п. Кульчицкий Йосиф, секретар ц. к. суду в Самборі, а 2 зр. о. Погоreckий, парох з Білини.

— **Затонув парохід** »Райнбек« дня 30 червня с. р. недалеко Константинополя. Того то дня мав виїхати »Райнбек«, що належить до німецької східної лінії, з Константинополя на море Мармара з товаром. Задля сильної місцевої струї мусів зробити значний лук, щоби окружити стоячу на котвиці німецьку лодь ратункову »Бертільде«. Але просторонь, по котрій мав наступити скрут, була за мала; заким ся оглянули, ударив »Райнбек« боком о перед »Бертільди« і майже розсипав ся на двов. Намагав ще виплинути на плитшу воду, але по кількох мінутах пішов в море зараз таки при російським стаціонім кораблі »Донець«. Чужі стаціоні і торговельні кораблі та турецький военний корабель »Утарет« спустили зараз цілий рій ратункових лодий, однакж страшний вир, викликаний затоненем »Райнбека« не позволив легким човнам наближати ся до зрадливої челясти. Лише з австрійского стаціоніого корабля »Гум« відважила ся одна лодка добути ся аж на місце катастрофи, але філії перевернули єї і пожерли з єї хороброї залоги двох людей. За те иньшій лодці тогож корабля »Гум« повело ся виратувати двох моряків »Райнбека«, а лодки турецького »Утарета« виратували двох иньших моряків, другого капітана, третого офіцира і палача, та досить вже далеко винесли филіями живого ще головного капітана Левого. Взагалі виратувано сімох людей з залоги »Райнбека«, а чотирнаїцятьох погребали філії.

— **Самоубийства в Парижі** змагають ся від якогось часу в страшний спосіб. Хороблива ся манія досягла верху в почвірнім самоубийстві, через котре чотири молоді жінчини утратили життя. Нещасливі сповнили самоубийство через зачаджене. Ото назвища жертв: Маршаль, 24-літня швачка і 19-літня єї сестра Луція Ровінель, котра zatrudняла у себе 30 робітниць, а котрої чоловік є в домі божевільних. Дальше не жуєча з чоловіком Сесналь, мати трех дітий, а вкінці 28-літня Емілія Шіо. Обставина, що всі ті жінчини, опущені через своїх чоловіків, чули ся осамотненими, спонукала їх шукати спільної смерті. Нещасливі жертви манії зіставили листи до свояків, а на столі картку, підписану всіми чотирма, з такими словами: Умираємо з власної волі і без жалю.

— **Поліція модисткою**. Для петербурських аматорів біциклів визначено до вирав поле марсове котре є доволі просторе, тож і буйні вітри мають куди також пописувати ся. Гуляючи не дуже бувають дискретні і лучало ся нераз, що та або ся аматорка коня аж паленіть мусіла за то, що з єї сукнею починав збиточний вітер. Сьвідками подібних сцен бували діти одного з великих князів, що вправляли ся на тім полі також в коловій їзді, і з фіглів вітру дуже сьміяли ся. Почула той сьміх петербурска поліція, а що она взагалі людської веселости не зносить, звернула ся до біциклісток і наказала їм тепер появляти ся на біциклах або в жакеті і шараварах, або в ан-

глійській зреформованій тоалеті, т. є в одязі, що є разом сукнею і інекспрімеблями.

— **Англійська порадисть**. Єдину в своїм роді пересилку виєкспедиювавуряд почтовий в Бермінгем. Місцевий робітник фабричний повертає із замської прогульки разом трілітнім синьком. Пора вже до фабрики, отже просто з двірця мусить спішити до роботи, але що тут зробити з дівчаком, хто єго відведе до матери? Іде до найближшого уряду почтового і еспедиює дитину яко пересилку. По малім ваганю приймає експедитор той оригінальний »пакет«, батько оплачує порто 30 кр., малому вішають квіт на шию і за годину дитина є на колінах у матери.

— **Новий панцир**. Земляки славного винаходця Едисона винайшли новий панцир, що єго кулі не можуть пробити. Публичні проби чинено з ним в Королевці в театрі Людвіки. Стріляли до него з військового карабіну, але не можна було абсолютно нічого єму зробити. А додати треба, що куля того самого карабіну передіравила наскрізь дубовий пенє, грубий на один метер. Зразу острілювано сам лише панцир, а щоби був слід, що куля єго досягнула, мусіли наклеїти на него папір. Кулі діравили папір, але на панцири не лишили слідів. Наступила проба досить дика, зваживши, що приглядала ся їй численна публіка. Франц Вестерн, котрий перед тим стріляв до панциря, прикріпив тепер карабін з відведеним курком на вилах, присунув єго отвором цівки до панциря, і стрілив з пістолету в язичок карабіна. Карабін вистрілюв, куля зарила ся трохи в панцир, але чоловік за ним ані навіть не рушив ся. Не досить на тім, бо крім сего переконали ся офіцири, що сила розгону кулі в самім парцири гине. Завішено панцир перед зеркалом і стріляно до него. Куля застрягла в панцири, але зеркало, перед котрим легко висів, лишило ся ціле.

— **Нове средство на умислові хороби**. Італійський лікар др. Санкірічі зробив відкритє, котре, если досьвіди єго ствердять, викликати може еволюцію в способі лічення деяких умислових слабостей. Ходить ту о ветрикуване сільного розчину під шкіру осіб хорих умислово. Але коли італійський лікар робив свої досьвіди лише на звіратах, то англійський лікар др. Кінс висунув з єго досьвідів заключенє, що то ветрикуване повинно лічити ті форми умислових слабостей, що повстають через інтокрикацію. В однім случаю ужив сей лікар англійської кварти сільного розчину по устерілізованю і доведено до температури крови і ветрикував сей розчин хорій умислово що рано і що вечір доси, доки не спотребував 15 кварт. Стан хорої серед того лічення поліпшав ся поступенно. Пациєнтка 42-літня, незамужна, була хорою на релігійну меланхолію, не хотіла приймати поживи і обявляла вже самоубийчі наміри.

— **Другим містом на світі** буде від 1-го січня 1898 Нью-Йорк, бо по Лондоні буде числитись найбільше мешканців. В тім часі доконає ся полученє Нью-Йорку з підміскими містами числячими по стоїлкадесять тисячів мешканців. Тоді то буде числитись Нью-Йорк 3,200.000 людей. Тепер числить се місто 1.100 костелів, 264 шпиталів, 89 публичних бібліотек і 44 кладовищ. В міській службі є 13.113 осіб, в службі поліційній 6.889 а в пожарній 2.167. Нове місто буде обнимати 930 кілм., з чого 2.430 гектарів займають публичні добра.

— **Граф Толстой а поліціант**. Граф Лев Толстой, як оповідають російські газети, бачив недавно тому на улиці в Москві поліціанта, що в дуже немилосерпний спосіб провадив якогось пняного на поліцію. Граф задержав сторожа безпечности і спитав: »Умієш ти читати?« »Умію«, — була відповідь. »А читав ти євангеліє?« »Читав, пане«. »Ти мусиш знати, що ми не повинні наших ближних кривдити«. Поліціант оглянув скромний зверхний вигляд графа і спитав з своєї сторони: »А ти умієш читати?« »Умію« — відповів граф. »І читав ти інструкцію для поліційної сторожі?« »Ні«. »Но, то йди і прочитай єї наперед, а відтак приходи і говори зі мною«,

— **Найбільше пива** в Європі не Німеччина, по ній слідує Англія і Індія, Австрія, Бельгія, Франція, Росія, Швеція і Норвегія, Данія, Швайцарія, Нідерлянди, Румунія, Іспанія, Італія, Греція, Булгарія і Сербія. Показує ся, що північні народи Європи люблять і шють більше пива, ніж полудневі народи, котрі зате вина собі не жалують. Що до Галичини, то в Передлитаві займає она під взглядом продукції пива п'яте місце, а іменно від 1889 до 1896 р. вироблено у нас 8,557.918 гектолітрів того напитку, а заплачено податку в тім самім часі суму 31,204.062 корон.

Веснянки

прищипки, утробяні плями вигубляє успішно в дуже короткім часі, від давня випробований

Crème Iris

161 6—? Д-ра Whytt'a

— Ціна слоїка з приписом ужитя 80 кр. —

Тільки правдиві з підписом Д-ра Whytt'a.

Головний склад в антиції

Жигм. Ружера

під „Срібним орлом“ у Львові.

Розклад їзди поїздів залізничних

обов'язуючий від 1. липня 1897.

(Приїзд і відїзд поданий після часу середно-європейского).

Поїзд			Поїзд		
посп.	особ.	до Львова	посп.	особ.	зі Львова
приходить	о годині		приходить	о годині	
	7:30	з Іцкан	6:00		до Підволочиск з голови двірця
	7:50	" Янова	6:10		" Іцкан
	7:52	" Тернополя на Підзамче	6:15		" Підволочиск з Підзамча
	8:05	" Лавочного		6:45	" Іцкан
	8:15	" Тернополя на головний дворець			" Кракова
	8:25	" Сокала	8:40		
	9:10	" Кракова		8:55	" Скольного (до Гребенова від $10\frac{1}{7}$ — $3\frac{1}{8}$)
	10:35	" Ярослава		9:20	" Сокала
	1:15	" Янова		9:40	" Янова
1:30		" Кракова		10:05	" Підволочиск з головного двірця
	1:40	" Скольного (Гребенів від $10\frac{1}{7}$ до $31\frac{1}{8}$)		10:27	" з Підзамча
1:50		" Черновець		10:45	" Іцкан
2:15		" Підволочиск на Підзамче		1:04	" Янова (лиш в неділі і свята)
2:30		" " головний дворець	1:55		" Підволочиск з головного двірця
	5:25	" Сокала	2:08		" з Підзамча
	5:35	" Підволочиск на Підзамче		2:31	" Брухович що неділі і свята до дальшого зарядження
	5:45	" Іцкан			" Черновець
Ніч			2:40		" Кракова
	3:04	з Підволочиск на Підзамче	2:50		" Янова
	3:30	" " головний дворець		3:00	" Скольного (від $1\frac{1}{8}$ до $30\frac{1}{8}$ з Стрия)
5:10		" Кракова		3:05	" Ярослава
	6:00	" Підволочиск на головний дворець		3:40	" Зимної води що день до дальшого зарядження
	6:55	" Кракова		3:48	" Брухович
	8:00	" Янова тільки в неділі і свята що день а від $10\frac{1}{8}$ до $31\frac{1}{8}$ в будні дні	Ніч		
	8:15	" Брухович тільки від $26\frac{1}{8}$ аж до дальшого зарядження		4:40	до Кракова
8:45		" Кракова		5:20	" Лавочного
	8:49	" Брухович тільки від $1\frac{1}{7}$ до $25\frac{1}{8}$		6:24	" Янова лиш в будні дні
	9:01	" Янова (від $10\frac{1}{8}$ дня $31\frac{1}{8}$ в неділі і свята)		6:45	" Кракова
	9:10	" Іцкан, Бергомету з виїском понеділка		7:05	" Сокала
	9:30	" Кракова		7:25	" Тернополя з головного двірця
		" Підволочиск на Підзамче		7:30	" Лавочного
9:43		" Іцкан		7:47	" Тернополя з Підзамча
9:50		" Підволочиск на головний дворець		8:50	" Янова в неділі і свята
10:00		" Скольного (лиш від $1\frac{1}{8}$ до $30\frac{1}{8}$ Стрия, Хирова		10:30	" Іцкан
	10:20	" Лавочного			" Кракова
	12:10			11:00	" Підволочиск з головного двірця
				11:37	" з Підзамча

ЗАМІТКА: Пора нічна числить ся від 6 години вечером до 5 години 59 минут рано.

„ДНІСТЕРЪ“

ТОВАРИСТВО ВЗАЇМНИХ ОБЕЗПЕЧЕНЬ

у Львові в домі „Просвіти“ Ринок ч. 10.

перше і одинокє руске товариство асекураційне, припоручене Всч. Духовенству і всім вірним через Ем. Кард. Митр. і Преосв. Еп. Ординарияти всіх трех Епархій, обезпечає будинки, худобу, господарські знаряди, збіжє в зерні і соломі, сіно в стогах і будинках против шкід огневих за можливо найнижшою оплатою.

Школи ліквідує ся і виплачує ся сейчас по пожарі а договори заключені з першими Товариствами контрааскураційними подають „Дністрови“ можлиість обезпечувати і виплачувати і найвищі суми.

Поліси „Дністра“ приймає Банк краєвий при позичках гіпотечних.

На житє можна обезпечати ся через „Дністеръ“ після всіх можливих комбінацій в Товаристві взаїмних обезпечень в Кракові, котре дає як найкористнійші услїва і видає поліси і квіти в рускім язичі.

Товариство взаїмного кредиту „Дністеръ“ стоваришенє зареєстрованє з обмеженою порукю, приймає від своїх членів і третих лиць вклади до опроцентованя по 5%. Гарантія цілковита. Удїли по 50 корон. Позички удїляють ся тільки властителям реальностей, вільних від тягарів, за порукю двох членів. З позичок відтягає ся десята часть на удїл.

Зголошеня о удїленє агенцій в місцевостях де „Дністеръ“ не є заступлений, приймають ся. (52—?)

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ

приймає замовлення і посередничить в закупні:

Світло церковне

впрост з фабрики Іа по 70 зр., Па по 64 зр. за 100 кіл. лосо фабрика.

Вино

в бочках о 135 літрах, а то Самородне почавши від 70 зр. за бочку лосо місце продукції.

Зі складів висилає: КАВУ по 5 кіл.

посилках почт. в ціні по: зр. 9-20, 10-20, 10-70, 11-20, а спеціальність по 12-20 франко

ВИНО в 5 кіл. барилках по зр. 3—, 3-70, 4-10, 4-90 франко. — Інші товари по умірених цінах.

55—?

Марцелій Гонсьоровский

тапцер і декоратор

у Львові, улица Личаківска ч. 22.

приймає всякі замовлення на роботи входячі в обсяг тапцерства і декорацій як: оббиванє меблів, урядженє покоїв, виклеюванє покоїв тапетами а разом завішнуванє фіранок виконує з комфортом і т. д.

Всякі порученя виготовлює по доступних цінах і в найкоротшім часі.

157 5—10

РОБІТНЯ СТОЛЯРСКА

МИХАЙЛА ВАСИЛИЦІ

у Львові, улица Різницка ч. 13.

Виконує всілякі роботи столярські а іменно: меблі, порталі, іконостаси церковні, лавкі шкільні і церковні як також будовляні роботи приймає по уміркованих цінах.

З поважанєм

155 8—10

М. ВАСИЛИЦЯ.

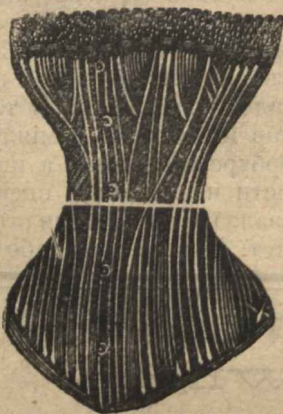
1000

туток цигаретових за 1 зр. поручає фабрика туток

АНТОНІНИ МАЗУРКЕВИЧ

Львів, улица Галицка число 12.

Замавляючим 5.000 туток разом опакованє і відсилка franco.

Горсетів, Рукавичок і Бандажів

С. Галянтовского

у Львові, площа Бернадинська, число 3.

виконує на замовлення:

Рунтурові бандажи, паси на живіт, ортопедичні горсети і звичайні, кулі, щудла, машини на ноги, суспенсорія, рукавички „glasse“, дунські і козлові. Оправляє: подушки, шапки, шельки, екрани, диваники, тасьми до дзвінків і т. д. в як найкоротшім часі по найнищих цінах.

158 4—10

Книгарня

„Наукового Товариства імени Шевченка“

у Львові, ул. Академічна ч. 8.

продає слідуєчі книжки:

2

Кори. Устиянович. М. О. Раевский і російський панславизм	—80 зр.
Залуквич. Кієтяки Гольбайна ч. 2.	—15 "
„Зеркало“ з року 1890 1891 і 1892 по	2-00 "
Бібліотека Батьківщини ч. II.	—20 "
Север. Задля сьвятої землі	—50 "
Вас. Чайченко. Твори ч. I. 80 кр., ч. II. 60 кр., ч. III.	—80 "
" Книга казок поезії часть II.	—60 "
" Під хмарним небом, поезії ч. I.	1-00 "
" Хома Макогін, убогий наймит	—15 "
" Робінзон	—20 "
" Олесь, Комар, Дума про княгиню, Грицько, Що страшнійше, по	5 "
" Книга байок	—50 "
К. Т. Подолєнко. За громаду. Хроніка	—20 "
Записки товариства імени Шевченка ч. I.—IX. по	1-00 "
О. Кеван. Сибір ч. I і II.	1-20 "
Г. Данилевский. Збігці в Новоросії	1-00 "
Тарас Шевченко. „Кобзар“ 2 томи 450 зр. без перес., з перес.	5-00 "
" Кобзар III. том, проза	2-00 "
" Кобзар для дитий	—20 "
" Поезії ч. I і II. по	—35 "
Мапа етнографічна України Руси	—20 "
Книга пісень Генрика Гейне, Лесі Українки Стависького	—80 "
Лесь Українка. На крилах пісень	—60 "
М. Лисенко. Коза дєреза, дитяча оперета	—80 "
" Різдвяна ніч, опера	—80 "
Твори Трофима Зіньківського ч. I і II. по	1-00 "
Еміль Золя. Мрія, повість	1-00 "
Еркман Шатріян. Пані Тереса, повість	—80 "
Вол. Короленко. Сліпий музикант, повість	—60 "
О. Я. Кониський. Оповіданя	—30 "
" Грішники	—20 "
" Т. Шевченко, вік парубочий в академії	—20 "
" " до арешту	—20 "
Юрій Еберс. Номо сум, повість	1-20 "
Стефан Лаврентій	2-70 "
Евген. Гребінка. Чайковский, повість	—70 "
" Байки	—10 "
Ганна Кері. Замок Делі, повість	2-50 "
Всеволуд Гаршин. Малаїрі, оповіданє	—10 "
М. Родзєвичівна. Дєвайтіс, повість	1-00 "
Павло Граб. Збірник поезій ч. I.	—20 "
" З чужого поля	—20 "
" З півночі	—20 "
Фр. Равіта. Гетьман Мазєпа	1-20 "
Вальтер Скот. Ришард львине серце, повість	1-20 "
Уманець і Сілка. Словар російсько-український часть I і II. по	2-50 "
Петро Люті. Рыбак ісландский, повість	—60 "
Іван Безсторонний. Відношеня обрядові в всхідній Галичині	—80 "
І. А. Гончаров. Обломов, повість	1-80 "
М. Загірня. Жанна д' Арк, орлеанська дїва	—10 "
" Про Оврама жидовина і Хведора християнина	—10 "
Юрій Онет. Великий лїм, повість	2-00 "
Володимир Навроцкий. Твори ч. I.	1-20 "
Вільгельма Гілерн. Власними силами, повість	1-20 "
Ігнат Ониськевич. Руска бібліотека ч. III.	1-50 "
Федор Достоевский. Вина і кара, повість	4-00 "
Др. Кость Левицкий. Німецько-руський словарь правничий	3-50 "
" „Руска Правда“, памятник староруский	—50 "
Юл. Стінде. Родина Бухгольців, повість	1-00 "
Кость Федьків. Квіточка	—20 "
" Віночок	—20 "
Гордїєнко. Картагенці і Римляни	—20 "
Забавки, менажерія, гостинець, звїринець, образки по	—10 "
Др. Л. Кельнер. Істория педагогії	—60 "
Др. Евг. Олєсницький. Право пропінанції	—50 "
Шевченко в 26 році життя, фотографія	—50 "
Г. Раймунд. Міщанське племя	1-20 "
Адам. Гроші а праця	8-20 "
Карль Дікенс. Новорічні дзвони	—60 "
" Олівер Твіст	1-20 "
Мовр. Іокай. Новий дідич	1-50 "
Бальзак. Батько Горіо	2-00 "
Альф. Додє. Фромонт молодший і Ріслєр старший	1-80 "
" Набоб	2-70 "
Мих. Вербицкий. Завіщанє Т. Шевченка, ноти	—50 "

Т. А. КАЛІЧЕК.

Робітня

убрань жіночих

у Львові, Ринок ч. 25.,

(I. поверх)

приймає всілякі замовлення і виготовляє їх з густом і елеганцією після найсвіжіjších журналів.